

Folketingets Retsudvalg

Dato: 28. marts 2006

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 2. marts 2006 (ad L 148) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål 2:

Spørgsmål 2:

”Kan Danmark blive tvunget til at udlevere et barn, som er dansk statsborger? Hvordan forholder det sig med et barn, som er udenlandsk statsborger? Gør det nogen forskel om den person, som har taget barnet med til Danmark, er dansk eller udenlandsk statsborger?”

Svar:

Konventionens regler om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser giver mulighed for at søge et barn udleveret fra Danmark, hvis det er blevet bortført hertil eller tilbageholdes her i strid med en afgørelse om forældremyndighed, truffet i et andet konventionsland.

Det er en betingelse for at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om forældremyndighed, at den er truffet i overensstemmelse med konventionens regler. Dette indebærer bl.a., at afgørelsen som udgangspunkt skal være truffet af myndighederne i det land, hvor barnet havde sit sædvanlige opholdssted. Anerkendelse af afgørelsen kan bl.a. nægtes, hvis afgørelsen er truffet, uden at barnet er blevet hørt – bortset fra hastetilfælde – eller hvis anerkendelse vil stride mod grundlæggende retsprincipper i Danmark, herunder hensyntagen til barnets bedste.

Selvom konventionens betingelser for anerkendelse og fuldbyrdelse er opfyldt, skal selve fuldbyrdelsen af den udenlandske afgørelse ske efter dansk ret. Efter retsplejelovens § 536 kan udlevering af et bortført barn til en anden konventionsstat således nægtes, hvis udleveringen må anses for at være til alvorlig fare for barnets legemlige eller sjælelige sundhed.

Konventionens regler om anerkendelse og fuldbyrdelse gælder for børn uanset deres eller deres forældres nationalitet. Dette skyldes, at konventionen tager sit udgangspunkt i, hvad der må anses for at være bedst for det enkelte barn.

En forældremyndighedsindehaver, der opholder sig i udlandet, vil således kunne få danske myndigheders assistance til at få udleveret sit barn, hvis det opholder sig i Danmark i strid med forældremyndighedsafgørelsen, uanset barnets nationalitet, forudsat at ovennævnte betingelser er opfyldt.

Tilsvarende beskytter konventionen børn med sædvanligt opholdssted i Danmark, hvis de bortføres til eller ulovligt tilbageholdes i et andet konventionsland, uanset børnenes eller deres forældres nationalitet. Børnene vil således kunne kræves tilbagegivet til Danmark efter konventionen, hvis der er truffet en afgørelse om forældremyndighed over barnet.

Endelig bemærkes, at Danmark allerede deltager i det internationale samarbejde om børnebortførelser og anerkendelse og fuldbyrdelse af udenlandske forældremyndighedsafgørelser. Danmark har således tiltrådt Haagerkonventionen af 1980 om internationale børnebortførelser, der har til hensigt at sikre, at et bortført barn tilbagegives til den stat, hvor det havde sit sædvanlige opholdssted umiddelbart før bortførelsen eller tilbageholdelsen, således at tvister om barnet afgøres af myndighederne dér. Danmark har desuden tiltrådt Europarådskonventionen af 1980 om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om forældremyndighed. Ingen af disse konventioner tillægger barnets eller dets forældres nationalitet betydning.

Lars Barfoed

/Charlotte Meibom